

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Petry Venclové, Ph.D. a JUDr. Aleše Korejtky v právní věci **žalobkyně: P.R., nar. „X“**, bytem O. L. 919, S., zastoupena JUDr. Pavlem Jelínkem, Ph.D., se sídlem Dražkovice 181, 533 33 Pardubice, proti **žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne **22. 1. 2014, č.j. MPSV-UM/289/14/4S-PDK**,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Pardubicích ze dne 5. 9. 2013, č.j. MPSV-UP/1384172/13/AIS-SSL a rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 22. 1. 2014, č.j. MPSV-UM/289/14/4S-PDK, se pro vady řízení zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen uhradit žalobkyni náklady řízení ve výši 4.719,- Kč, a to k rukám advokáta JUDr. Pavla Jelínka, Ph.D., ve lhůtě do 10 dnů od právní moci rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení:

Žalobkyně se včasnou žalobou domáhala soudního přezkumu rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví tohoto rozsudku, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Pardubicích ze dne 5. 9. 2013, č.j. MPSV-UP/1384172/13/AIS-SSL, jímž tento správní orgán I. stupně přiznal žalobkyni příspěvek na péči ve výši 4.000,- Kč měsíčně, a to od měsíce června 2013.

Žalobní body:

Žalobkyně napadla obě správní rozhodnutí, přičemž sporovala nedostatečně zjištěný skutkový stav věci a závažné procesní vady správního řízení.

Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí vycházel z posudku posudkové lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen „OSSZ“) v Chrudimi MUDr. Hany Petříkové, která neuznala základní životní potřebu komunikace a stravování za oblast, v níž by dlouhodobý zdravotní stav žalobkyně vyžadoval pomoc jiné osoby, ačkoliv ze záznamu ze sociálního šetření provedeného dne 10. 7. 2012 je zjevné, že žalobkyně je v kontaktu s lidmi jen v rámci rodiny a není možné ji nechat samostatně, neboť se nechá snadno zmanipulovat a nepozná, co by neměla dělat, a dále je zjevné, že je nutné na žalobkyni dohlížet při přijímání stravy, především co se týče jejího množství.

Pokud jde o samotné potvrzující rozhodnutí žalovaného, žalobkyně zejména namítala, že žalovaný prostřednictvím Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“) v Hradci Králové provedl posouzení její schopnosti výkonu základních životních potřeb bez její přítomnosti, tedy bez jejího vyšetření, a to přestože se žalobkyně ze zdravotních důvodů písemně omluvila, čímž došlo ke zkrácení žalobkyně na jejích základních procesních právech. Byť žalovaný dospěl ke stejnému právnímu závěru, došlo k přehodnocení skutkového stavu věci, neboť žalovaný sice uznal základní životní potřebu komunikace a stravování za oblasti, v nichž žalobkyně potřebuje pomoc jiné osoby, avšak nutnost pomoci jiné osoby neshledal u základní životní potřeby oblékání a obouvání a u základní životní potřeby tělesné hygieny.

Žalobkyně proto navrhla zrušení napadeného rozhodnutí včetně rozhodnutí správního orgánu I. stupně, neboť má za to, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění.

Vyjádření žalovaného:

Žalovaný ve vyjádření k žalobě zopakoval svou argumentaci z obsahu žalovaného rozhodnutí a z posudku PK MPSV v Hradci Králové a navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Replika žalobkyně:

Žalobkyně setrvala na svých žalobních námitkách s tím, že zdůraznila rozpory mezi sociálním šetřením ze dne 10. 7. 2013 a posudkem PK MPSV v Hradci Králové.

Rozhodné okolnosti ze správního spisu:

Správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí o příspěvku na péči podle § 11 odst. 2 písm. b) zák. č. 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jen „zákon o sociálních službách“), kterým přiznal žalobkyni příspěvek na péči v původní výši 4.000,- Kč měsíčně od června 2013 jako osobě závislé na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II - středně těžká závislost s tím, že žalobkyně není schopna zvládat šest základních životních potřeb posuzovaných podle § 9 téhož zákona. Správní orgán I. stupně vycházel především z posudku posudkové lékařky OSSZ v Chrudimi ze dne 22. 8. 2013 a z výsledku sociálního šetření ze dne 10. 7. 2013, přičemž dospěl k závěru, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje žalobkyně pomoc při výkonu následujících základních životních potřeb: b) orientace, e) oblékání a obouvání, f) tělesná hygiena, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost.

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, ve kterém namítala, že má problémy rovněž při komunikaci a stravování.

Žalovaný si následně vyžádal posudek PK MPSV v Hradci Králové ze dne 18. 12. 2013 a rozhodl tak, že odvolání zamítl a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

PK MPSV v Hradci Králové dospěla k závěru, že žalobkyně vyžaduje pomoc jiné osoby rovněž v oblasti komunikace a stravy, nikoliv však v oblasti oblékání a tělesné hygieny, což zdůvodnila tím, že žalobkyně vyžaduje pouze „*drobný dohled*.“ V záznamu ze sociálního šetření ze dne 15. 7. 2013 (šetření provedeno dne 10. 7. 2013) je výslovně uvedeno, že: „*Při péči o hygienu musí mít dohled, ale vykoupe se sama, má vanu. Zuby si vyčistí s dohledem matky. Nehty na rukou a na nohou si ošetrí. Na WC dojde sama. Při oblékání musí dohlížet matka, aby se oblékla teple, když je zima.*“ V posudku posudkové lékařky OSSZ v Chrudimi je přitom výslovně uvedeno, že: „*Matka jí musí připravit oblečení podle počasí, oblékne se sama s dohledem..., při hygieně musí mít dohled...*“

Žalovaný ve svém rozhodnutí vedle citace platné právní úpravy uvedl posudkový závěr posudkové lékařky OSSZ v Chrudimi a dále posudkový závěr PK MPSV v Hradci Králové. Zároveň uvedl, že výsledky sociálního šetření provedené pracovníkem úřadu práce byly zapracovány do posudku OSSZ, a že zdravotní stav žalobkyně byl posouzen i s ohledem na toto provedené sociální šetření. Dospěl k závěru, že posudek PK MPSV byl komplexní, objektivní a přesvědčivý stěžejní důkaz.

Posouzení věci krajským soudem:

Předně je nutné zdůraznit, že podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), soud přezkoumává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tedy platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je ve správním soudnictví vymezen žalobními body, jimiž žalobkyně konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona.

Podle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje

rozsáhlé nebo zásadní doplnění. V dané věci tak soud rozhodl bez jednání, neboť shledal důvody ke zrušení napadeného rozhodnutí, včetně rozhodnutí správního orgánu I. stupně podle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.

Předmětem žalovaného rozhodnutí bylo rozhodnutí o příspěvku na péči podle zákona o sociálních službách, přičemž i v tomto řízení platí zák. č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Proto i v tomto řízení platila pro správní orgány **povinnost zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti** (§ 3 správního řádu) a povinnost koncipovat odůvodnění rozhodnutí tak, aby korespondovalo se správním spisem a bylo plně přezkoumatelné, jinými slovy uvést v něm důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí (§ 68 odst. 3 správního řádu). Této povinnosti však oba správní orgány zůstaly dlužny. V řízení byly sice shromážděny ty podklady, které zákon správnímu orgánu ukládá, tedy bylo provedeno sociální šetření, vyhotoven posudek příslušnou posudkovou lékařkou OSSZ v Chrudimi a byl vyžádán posudek PK MPSV k posouzení stupně závislosti žalobkyně (§ 26 a § 28 zákona o sociálních službách), avšak tím nebyly povinnosti správního orgánu vyčerpány řádně.

Správní orgán prvního stupně při hodnocení posudku jako důkazního prostředku jaksi přehlédl jeho rozpor se závěry sociálního šetření ohledně posouzení schopnosti komunikace a stravování. Ačkoliv žalovaný toto pochybení v hodnocení skutkového stavu věci na základě posudku PK MPSV napravit, (soud proto považuje za nadbytečné se touto okolností podrobně skutkově zabývat), aproboval skutkový závěr PK MPSV o tom, že žalobkyně vyžaduje u oblékání a tělesné hygieny pouze „*drobný dohled*“, tedy tyto základní životní potřeby zvládá. K tomuto závěru dospěla PK MPSV bez vlastního přešetření žalobkyně při jednání. Jak uvedeno shora, v části týkající se správního spisu, **je zřejmé, že uvedený závěr odporuje posudku posudkové lékařky OSSZ v Chrudimi a zejména výsledku sociálního šetření**, ze kterého vyplynulo, že matka žalobkyně připravuje pro žalobkyni oblečení, aby se vhodně oblékla, přinejmenším jde-li o chladnější počasí a rovněž, že potřebuje při některých úkonech tělesné hygieny dohled jiné osoby. Měl-li snad žalovaný za to, že výsledek sociálního šetření nebyl v tomto směru přesvědčivý, měl zadat jeho doplnění za účelem konkretizace rozsahu nutné výpomoci. Nelze akceptovat závěr PK MPSV o „*drobném dohledu*“ při oblékání a tělesné hygieně bez bližší specifikace a zejména bez zdůvodnění, proč výpomoc nelze považovat za kvalifikovanou výpomoc jiné osoby ve smyslu § 9 zákona o sociálních službách. Nelze se bez dalšího spokojit s odkazem na „*drobný dohled*“, když takovou terminologii zcela mimo právní úpravu zavedla PK MPSV v Hradci Králové. Je si totiž třeba uvědomit, že i pouhý dohled při koupání žalobkyně, která je osobou postiženou středně těžkou mentální retardací s poruchami chování (podle posudku posudkové lékařky OSS v Chrudimi) může být z hlediska ochrany jejího života a zdraví zcela nezbytný.

Krajský soud zdůrazňuje právní úpravu, podle níž byl žalovaný a ostatní osoby zajišťující podklady pro vydání rozhodnutí (sociální šetření, posudky) povinen vyhodnotit dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně na její schopnost zvládat základní životní potřeby v přijatelném standardu.

Podle § 3 písm. c) zákona o sociálních službách se pro účely tohoto zákona rozumí dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než jeden rok, a který omezuje funkční schopnosti nutné pro

zvládání základních životních potřeb.

Podle § 7 odst. 2 zákona o sociálních službách nárok na příspěvek má osoba uvedená v § 4 odst. 1, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8 při splnění dalších podmínek uvedených v tomto ustanovení zákona o sociálních službách.

Podle § 9 odst. 5 zákona o sociálních službách pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřeby v **příjemném standardu**. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potencionálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.

Podle § 9 odst. 6 zákona o sociálních službách bližší vymezení schopnosti zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanovuje prováděcí předpis.

Podle § odst. 1 vyhlášky č. 505 /2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách (dále jen „vyhláška“) se **schopnost osoby zvládat základní životní potřeby pro účely stanovení stupně závislosti hodnotí podle aktivit, které jsou pro jednotlivé základní životní potřeby vymezeny v příloze č. 1 k této vyhlášce**.

Podle § 2 odst. 1 vyhlášky se při hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby posuzuje, zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností dostatečný k pravidelnému zvládání základní životní potřeby a **zda je fyzická osoba schopna rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí základní životní potřeby**. Přitom se přihlíží k tomu, zda dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav trvale ovlivňuje funkční schopnosti, k výsledku rehabilitace a k adaptaci na zdravotní postižení.

Podle § 2a vyhlášky pokud osoba **není schopna** z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu **zvládat alespoň jednu z aktivit**, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Z citované právní úpravy je tedy zřejmé, že žalovaný byl povinen přezkoumat kvalitu podaného posudku PK MPSV v Hradci Králové z toho pohledu, zda se ve vztahu k základním životním potřebám, ohledně nichž oproti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně PK MPSV dovodila, že žalobkyně je schopna je zvládat (oblékání a obouvání, tělesná hygiena), PK MPSV řádně zabývala vyhodnocením všech aktivit, které se k nim podle přílohy č. 14 vyhlášky vážou. (Obdobně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2014, čj. 3 Ads 50/2013-32: „Pro hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby za účelem zjištění stupně závislosti osoby je v rámci aplikace posudkových kritérií stanovených v § 1 až § 2c vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění účinném od 1. 1. 2012 rozhodné nesplnění byť jen jedné z aktivit, které jsou pro schopnost zvládat určitou základní životní potřebu vymezeny v příloze k této vyhlášce, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Pokud z

podkladů lékařského posudku vyplývá, že posuzovaný některou z aktivit nutných pro celkové zvládnutí určité životní potřeby sám a bez pomoci jiné osoby nezvládá, a orgány lékařské posudkové služby přesto takovou základní životní potřebu považují za zvládanou, je jejich povinností tento závěr dostatečně a přesvědčivě odůvodnit.“ Dostupný na www.nssoud.cz).

Podle písm. e) přílohy č. 1 vyhlášky se za schopnost zvládat základní životní potřebu oblékání a obouvání považuje stav, kdy osoba je schopna **vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem**, oblékat se a obouvat se, svlékat se a zouvat se, manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem. **Tedy, jestliže ze sociálního šetření a z posudku příslušné lékařky OSSZ v Chrudimi jednoznačně vyplynulo, že žalobkyně není schopna sama si vybrat přiměřené oblečení, neboť jí ho musí připravovat její matka, pak závěr žalovaného o objektivitě posudku PK MPSV v Hradci Králové a o tom, že žalobkyně v oblasti oblékání a obouvání nepotřebuje pomoc jiné osoby, tedy že tuto základní životní potřebu zvládá, nemá oporu ve správním spise.**

Podle písm. f) přílohy č. 1 vyhlášky se za schopnost zvládat základní životní potřebu tělesné hygieny považuje stav, kdy osoba je schopna použít hygienické zařízení, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla, provádět celkovou hygienu, česat se, provádět ústní hygienu, holit se.

Ve správním řízení nebylo řádně zjištěno z jakého důvodu, v jakém směru je nutný dohled nad žalobkyní. Nebylo zjištěno, zda je schopna zcela samostatně provádět celkovou hygienu. **Spokojil-li se žalovaný s vyjádřením PK MPSV o „drobném dohledu,“ pak nutno parafrázovat již shora uvedené, tedy že taková formulace je z hlediska kritérií relevantní právní úpravy nezřetelná a stěžuje řádné zjištění skutkového stavu věci a zejména následnou řádnou aplikaci právní úpravy dopadající na danou problematiku.**

Pokud jde o námitku žalobkyně, že tato nebyla přítomna i přes svoji písemnou omluvu jednání posudkové komise, s ohledem na posudkový závěr jdoucí k tíži žalobkyně lze uzavřít, že tímto postupem v této konkrétní věci byla žalobkyně zkrácena na svém procesním právu účastnit se jednání PK MPSV.

Co se týče procesního postupu žalovaného, žalovaný si v souladu se zákonem vyžádal posudek příslušné PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení), ze kterého při rozhodování o odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně musel vycházet, avšak měl jej podrobit důkaznímu hodnocení. V této souvislosti je nutné konstatovat, že na rozdíl od přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění, ve kterém si může soud vyžádat v soudním řízení ještě další posudek od příslušné PK MPSV, tak v dané věci takovému postupu brání nedostatek zákonné kompetence PK MPSV. Podle § 4 odst. 2 posledně citovaného zákona posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí svými posudkovými komisemi zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního pouze ve věcech důchodového pojištění, přičemž v dané věci, tj. pro účely rozhodování o příspěvku na péči, může být posudek PK MPSV vyžádan pouze pro účely odvolacího řízení správního. Proto tím spíše **správní orgán v tomto řízení musí vycházet pouze z takového posudku PK MPSV, který je nejen úplný, čili obsahuje a reaguje na veškerou dostupnou zdravotní dokumentaci a na výsledky sociálního šetření, ale zejména musí splňovat požadavek přesvědčivosti, tzn., že musí obsahovat náležité a logické zdůvodnění svých posudkových závěrů.** Pokud tomu tak není, nemůže již správní orgán nahradit činnosti PK MPSV, ale musí nedostatky jeho posudku

odstranit, a to za pomoci zejména dalšího revizního posudku PK MPSV či vyžádání doplňujícího posudku od PK MPSV, která posudek pro uvedený účel vypracovala. Pokud správní orgán opře své závěry o posudek se zmíněnými nedostatky, nemůže již soud v soudním řízení tyto sám odstranit, neboť ani soud nemůže suplovat činnost PK MPSV. Je totiž nesporné, že rozhodnutí v dané věci je závislé především na odborném lékařském posouzení, k němuž je ze zákona povolána právě PK MPSV, jedná se tedy o stěžejní důkaz.

Soud musí konstatovat, že i posudek PK MPSV v dané věci trpí výše uvedenými nedostatky, když sice odkazuje na zmíněné sociální šetření, avšak nedostatečně hodnotí schopnosti žalobkyně při zvládání základních životních potřeb oblékání a obouvání a tělesné hygieny ve smyslu přílohy č. 1 vyhlášky. Jestliže žalovaný pouze s odkazem na to, že se jedná o stěžejní důkaz ve správním řízení, převzal závěr posudku, který se bez bližšího vysvětlení odklonil od zhodnocení posudkové lékařky OSSZ v Chrudimi a od výsledků sociálního šetření, pak žalovaný vydal rozhodnutí na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci, který vyžaduje zásadní doplnění /§ 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s./.

Soud dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci, když zejména ohledně základní životní potřeby tělesné hygieny nebylo učiněno za dost zjištění, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je nutný dohled nad žalobkyní při provádění jednotlivých aktivit. Rovněž nebyl odstraněn rozpor mezi zjištěními učiněnými při sociálním šetření a závěrem příslušné posudkové lékařky OSSZ v Chrudimi ohledně oblékání a obouvání na straně jedné a posudkovým zhodnocením PK MPSV ohledně základní životní potřeby oblékání a obouvání žalobkyně na straně druhé.

S ohledem na skutečnost, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně trpělo vadným posouzením základních životních potřeb komunikace a stravování, jak sám uznal žalovaný, dospěl soud k závěru, že v dané věci je na místě zrušení obou správních rozhodnutí, a to z důvodu nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci, který vyžaduje zásadní doplnění (§78 odst. 3 s.ř.s.), přičemž věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.).

Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku je v dalším řízení správní orgán vázán (§78 odst. 5 s.ř.s.). Žalovaný, respektive správní orgán I. stupně, v dalším řízení doplní zjištění skutkového stavu věci, přičemž jako zcela adekvátní se jeví podrobné doplnění sociálního šetření a následné zpracování posudků žalobkyně příslušným lékařem OSSZ, případně příslušnou PK MPSV.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s., kdy úspěšné žalobkyni dle obsahu soudního spisu vznikly náklady řízení za právní zastoupení ve výši 3.900,- Kč /mimosmluvní odměna a hotové výdaje právního zástupce žalobkyně po 1.000,- Kč za jeden úkon právní služby podle § 7 bod 3., § 9 odst. 2) a § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů za poskytování právních služeb („advokátní tarif“)/, za:

- tři úkony právní služby: převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, sepsání repliky;
- tři náhrady hotových výdajů za tři úkony právní služby po 300,- Kč (§ 13 odst. 1, 3 advokátního tarifu); tj. soud přiznal žalobkyni náklady řízení právního zastoupení zvýšené o 21 % DPH (§ 57 odst. 2 s.ř.s.) v celkové výši 4.719,- Kč. Lhůta k peněžitému plnění byla stanovena podle § 160 odst. 1 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu za použití § 64

s.ř.s., když soud stanovenou lhůtu považuje za přiměřenou reálným možnostem žalovaného k provedení uložené úhrady.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 18. června 2014

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová